

Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда

УКАЗ № 124

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ :

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Кодекса на труда, приет от XLIII Народно събрание на 2 юли 2015 г.

Издаден в София на 9 юли 2015 г.

Президент на републиката: **Росен Плевнелиев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Христо Иванов**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г. и бр. 1, 27 и 61 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 3 се създават ал. 3 и 4:

„(3) По въпроси в обхвата на ал. 1 могат да се сключват споразумения между представителните организации на работниците и служителите и работодателите за приемане на нормативни актове, когато:

1. споразумението е сключено по тяхно искане след преценка на държавата;
2. държавата е предложила сключване на споразумението.

(4) Изпълнението на споразуменията по ал. 3 се осъществява от държавата.“

§ 2. Създава се чл. 114а:

„Трудов договор за краткотрайна сезонна селскостопанска работа

Чл. 114а. (1) Трудов договор за краткотрайна сезонна селскостопанска работа може да се сключва между работник и регистриран земеделски стопанин за работа за един ден, като това време не се признава за трудов стаж.

(2) С един работник може да се сключват трудови договори общо за не повече от 90 дни в една календарна година.

(3) Трудовият договор по ал. 1 може да се сключва за професии, неизискващи специална квалификация, в основна икономическа дейност „Растениевъдство“ – само за обработка на насажденията и прибиране на реколтата от плодове, зеленчуци, розов цвят и лавандула.

(4) Трудовият договор по ал. 1 съдържа данни за страните, място на работа, наименование на длъжността, размер на трудовото възнаграждение, дата на изпълнение на работата, продължителност, начало и край на работния ден. Продължителността на работното време е равна на пълната законоустановена продължителност.

(5) Трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника срещу разписка в края на работния ден.

(6) При сключване и при прекратяване на трудовия договор по ал. 1 не се прилагат чл. 62, ал. 3 и 4, чл. 127, ал. 1, т. 4 и чл. 128а, ал. 3.

(7) Условието и редът за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори пред инспекцията по труда се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт и с изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. С наредбата се утвърждава и образец на трудов договор по ал. 1.

(8) Работниците, които полагат труд по ал. 1, се осигуряват при условия и по ред, установени в Кодекса за социално осигуряване и в Закона за здравното осигуряване.“

§ 3. Създава се чл. 128б:

„Задължение на работодателя да води трудово досие на работника или служителя

Чл. 128б. (1) Работодателят е длъжен да води трудово досие на всеки работник или служител.

(2) Трудовото досие на работника или служителя се създава при постъпване на работа и в него се съхраняват документите във връзка с възникването, съществуването, изменението и прекратяването на трудовото правоотношение.

(3) Работникът или служителят има право да получава заверени копия от съхраняваните документи по реда на чл. 128а.“

§ 4. В чл. 136а, ал. 1 изречение второ се заличава.

§ 5. В чл. 139 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 2 извън времето на задължителното присъствие работникът или служителят може да отработва неотработеното дnevно работно време в следващия или в други дни от същата работна седмица. Начинът на отчитането на работното време се урежда с правилника за вътрешния трудов ред на предприятието.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 6. В чл. 140, ал. 2 думата „непълнолетни“ се заличава, а след думата „служители“ се добавя „ненавършили 16-годишна възраст“.

§ 7. В чл. 161 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Времето на неплатен служебен или творчески отпуск по ал. 1 се зачита за трудов стаж.“

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 8. В чл. 164 ал. 1 се изменя така:

„(1) След използване на отпуска поради бременност, раждане или осиновяване, ако детето не е настанено в детско заведение, работничката или служителката има право на допълнителен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст.“

§ 9. Член 165 се отменя.

§ 10. В чл. 167а, ал. 1 думите „и чл. 165, ал. 1“ се заличават.

§ 11. В чл. 172 след думите „наведнъж или на части“ се поставя точка и текстът до края се заличава.

§ 12. Член 173 се изменя така:

„Ред за ползване

Чл. 173. (1) Платеният годишен отпуск се ползва от работника или служителя с писмено разрешение от работодателя.

(2) На работниците и служителите, които изповядват вероизповедание, различно от източноправославното, работодателят е длъжен да разрешава по техен избор ползване на част от годишния платен отпуск или неплатен отпуск по чл. 160, ал. 1 за дните на съответните религиозни празници, но не повече от броя на дните за източноправославните религиозни празници по чл. 154.

(3) Дните за религиозните празници на вероизповеданията, различни от източноправославното, се определят от Министерския съвет по предложение на официалното ръководство на съответното вероизповедание.

(4) Работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие по време на престой повече от 5 работни дни, при ползване на отпуска едновременно от всички работници и служители, както и в случаите, когато работникът или служителят след покана от работодателя не е поискал отпуска си до края на календарната година, за която се полага.

(5) Работникът или служителят използва платения си годишен отпуск до края на календарната година, за която се отнася. Работодателят е длъжен да разреши платения годишен отпуск на работника или служителя до края на съответната календарна година,

освен ако ползването му е отложено по реда на чл. 176. В този случай на работника или служителя се осигурява ползване на не по-малко от половината от полагащия му се за календарната година платен годишен отпуск."

§ 13. В чл. 174 думите „ал. 7 на предходния член“ се заменят с „чл. 173, ал. 4“.

§ 14. Член 176 се изменя така:

„Отлагане на ползването

Чл. 176. (1) Ползването на платения годишен отпуск може да се отложи за следващата календарна година от:

1. работодателя – поради важни производствени причини при условието на чл. 173, ал. 5, изречение трето;
2. работника или служителя – когато ползва друг вид отпуск или по негово искане със съгласието на работодателя.

(2) Когато отпусъкът е отложен или не е ползван до края на календарната година, за която се отнася, работодателят е длъжен да осигури ползването му през следващата календарна година, но не по-късно от 6 месеца, считано от края на календарната година, за която се полага.

(3) Когато работодателят не е разрешил ползването на отпуска в случаите и в сроковете по ал. 2, работникът или служителят има право сам да определи времето на ползването му, като уведоми за това писмено работодателя най-малко 14 дни предварително."

§ 15. В чл. 176а, ал. 2 думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 1“.

§ 16. В чл. 192, ал. 1 думата „лице“ се заменя с „длъжностно лице с ръководни функции“.

§ 17. В чл. 230 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, изречение първо думата „обучаемият“ се заменя с „работникът или служителят“.

2. В ал. 2, изречение второ накрая се добавя „в които времетраенето се определя съгласно училищния учебен план“.

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Трудовият договор с условие за обучение за учениците в професионалните училища и професионалните гимназии се сключва по реда на глава петнадесета, раздел I.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея в изречение първо думата „обучаемият“ се заменя с „работникът или служителят“.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думата „обучаемият“ се заменя с „работникът или служителят“.

§ 18. В чл. 231 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, изречение първо думата „обучаемия“ се заменя с „работника или служителя“.

2. В ал. 2, изречение първо думата „обучаемия“ се заменя с „работника или служителя“.

3. В ал. 3 навсякъде думата „обучаемият“ се заменя с „работникът или служителят“.

§ 19. В чл. 232 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „обучаемия“ се заменя с „работника или служителя“ и думата „обучаемият“ се заменя с „работникът или служителят“.

2. В ал. 2 думата „обучаемия“ се заменя с „работника или служителя“.

3. В ал. 3 думата „обучаемият“ се заменя с „работникът или служителят“.

§ 20. Член 277 се отменя.

§ 21. В чл. 327, ал. 1 се създава т. 12:

„12. е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.“

§ 22. В чл. 328, ал. 1 т. 10 се изменя така:

„10. при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, при навършване на 65-годишна възраст – за професори, доценти и доктори на науките, освен в случаите на § 11 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за висшето образование;“

§ 23. В чл. 402, ал. 3 думите „чл. 404, ал. 4“ се заменят с „чл. 404, ал. 5“.

§ 24. В чл. 404 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 3 накрая се добавя „да поставят специален знак, указващ приложената принудителна административна мярка, като при неразрешеното му премахване се носи административнонаказателна отговорност“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Министърът на труда и социалната политика определя с наредба правилата за поставяне и графичното изображение на знака по ал. 1, т. 3.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „т. 1 на предходната алинея“ се заменят с „ал. 1, т. 1“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „предходната алинея“ се заменят с „ал. 3“.

5. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6.

§ 25. В допълнителните разпоредби се създава § 2а:

„Приложимост към трудовете отношения в микропредприятията и малките предприятия

§ 2а. Разпоредбите на чл. 136а, чл. 138а и чл. 181 не се прилагат за микропредприятията и малките предприятия.“

Заключителни разпоредби

§ 26. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 14 и 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4:

а) създава се нова ал. 10:

„(10) Лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда подлежат на осигуряване за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт и за трудова злополука и професионална болест.“

б) досегашната ал. 10 става ал. 11.

2. В чл. 4а, ал. 5 думите „чл. 4, ал. 10“ се заменят с „чл. 4, ал. 11“.

3. В чл. 6, ал. 10, т. 1 накрая се добавя „и 10“.

4. В чл. 7 се създава ал. 13:

„(13) Осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване за лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда се внасят авансово върху не по-малко от минималния месечен размер на осигурителния доход по чл. 6, ал. 2, т. 3.“

5. В чл. 9, ал. 1, т. 1 след думите „чл. 4, ал. 1, т. 1“ се добавя „и ал. 10“.

6. В чл. 42 се създава ал. 4:

„(4) Паричните обезщетения за временна неработоспособност поради трудова злополука и професионална болест на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда се изплащат за срока на неработоспособността, но за не повече от 90 календарни дни.“

7. В чл. 54а, ал. 1, т. 3 след думите „по този кодекс“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда“.

8. В чл. 54д, ал. 1, т. 1 след думите „по този кодекс“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда“.

9. В чл. 70а, ал. 1 думите „чл. 4, ал. 1 и ал. 3, т. 5 и 6“ се заменят с „чл. 4, ал. 1, ал. 3, т. 5 и 6 и ал. 10“.

§ 27. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г. и бр. 12 и 48 от 2015 г.) в чл. 40, ал. 1, т. 1 след думите „чл. 4, ал. 1“ се добавя „и 10“.

§ 28. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г., бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15, 68 и 70 от 2013 г. и бр. 54 и 61 от 2014 г.) в чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 т. 4 се изменя така:

„4. започнат работа и са осигурени или подлежат на осигуряване по реда на чл. 4 от Кодекса за социално осигуряване с изключение на лицата по чл. 4, ал. 10 от Кодекса за социално осигуряване или въз основа на заетост са подчинени на законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;“

2. Създава се ал. 10:

„(10) Лицата, които са полагали труд по чл. 114а от Кодекса на труда, уведомяват дирекция „Бюро по труда“ и декларират размера на получено възнаграждение до 5-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.“

§ 29. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от

2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г. и бр. 14 и 24 от 2015 г.) в чл. 51 се създават ал. 3 и 4:

„(3) В администрации, в които организацията на труда позволява това, може да се установява работно време с променливи граници. Времето, през което държавният служител трябва задължително да бъде на работа в администрацията, се определя от органа по назначаването.

(4) В случаите на ал. 3 извън времето на задължителното присъствие държавният служител може да отработва дневното работно време през определени дни в следващия или друг ден от същата работна седмица. Начинът на отчитането на работното време се определя с устройствения правилник на съответната администрация.“

§ 30. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 2 юли 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: **Цецка Цачева**